

DSU's Kongres 2014

sanghæfte

Indholdsfortegnelse

Kapitalismen	2
Snart dages det, brødre	2
Når Jeg Ser Et Rødt Flag Smælde	3
Rejs Jer, Fordømte Her På Jorden (Internationale)	3
Desertøren	4
Brødre lad våbene lyne	4
Danmarks børn lad sangen klinge	5
Vi Er DSU'ere	5
Ungdom Er Ikke De Sløvede Sind.....	5
Danmark For Folket.....	6
Kringsatt av fiender	6
Flyv Højt, Vor Sang, På Stærke Vinger	7
Kursen er lagt	7
Hvem sidder der bag skærmen	8
Hallo Charmør	8

Kapitalismen

T&M: Per Dich

Hun var fattig, men så ærlig
hun var barndomshjemmets pryd
Men en rig mand blev begærlig
og så tog han hendes dyd
Sådan er kapitalismen
utak er de armes løn
Det' de riges paradys, men
jeg syn's fanme det er synd

Da på ballet hun var gået
traf hun ham på pigejagt
Hun sa': jeg har aldrig fået noget
Det sku hun aldrig ha sagt
Sådan er kapitalismen...

Hun tog toget ind til staden
for at skjul' sit syndefald
Nu går hun og trækker på gaden
fire kroner for et knald
Sådan er kapitalismen...

Se det lille hus med stråtag
hvor hendes gamle moder bor -
æder kaviar med velbehag
lever fedt af datters hor
Sådan er kapitalismen...

Pigen trækker nu på Strøget
klædt i laktaske og tyl
Hun er havnet midt i møget
Det' det rige møgsvins skyld
Sådan er kapitalismen...

Hun har ligtorne på halen
hun har fnat og det, I ved
Så hun springer i kanalen
Slut med hor! Ja ded var ded
Sådan er kapitalismen...

De trak hende op af dyndet
Pjaskvåd, viklet ind i tang
"Hun er død, for hun har syndet!"
Men hun rejste sig og sang:
Sådan er kapitalismen...

Snart dages det, brødre

T: U.P.Overby M: Chr. Joseph Rasmussen

Snart dages det, brødre, det lysner i øst,
til arbejdet fremad i kor!
Man håner den fattiges eneste trøst:
Vor ret til at leve på jord;
man deler vor frihed, beskærer vort brød.
Til arbejdet liv eller død!

Årtusinders åg på vor nakke er lagt,
vi bar det og tav i vor nød;
men er vi mange, så være det sagt:
Vi fordrer det daglige brød.
Samdrægtige går vi i sorg og i nød
til arbejdet, liv eller død!

Til trælle i sind og til slaver af guld
den voksende slægt fostres frem,
og jorden så aldrig så usselt et kuld
som det, der på den nu har hjem;
thi lykken må visne ved tryglen om brød.
Til arbejdet liv eller død!

Vor arne er kold, og vort hjem kun et skjul
for trængsler og tvedragt og savn,
vor idræt man fængsler i bur som en fugl
og kaster foragt på vort navn.-
Os levnes kun hadets den ulmende glød.
Til arbejdet liv eller død!

Det knager i samfundets furer og bånd;
lad falde, hvad ikke kan stå!
Men ræk mig, o broder, din barkedede hånd,
før i løgn og af sult vi forgå,
en bygning vi rejser til skærm i vor nød,
til arbejdet, liv eller død!

*"Socialisternes March", skrevet 1872, trykt
som nr. 1 i "Socialistiske Sange".*

Når Jeg Ser Et Rødt Flag Smælde

T: Oskar Hansen M: John Madsen

Når jeg ser et rødt flag smælde
på en blank og vårfrisk dag,
kan jag høre det sælsomt fortælle
om min verden, mit folk og min sag.
Og jeg rejser mig trodsigt i vrimlen,
mens det kogler af kraft i mit mod,
thi det flag, der nu smældende når himlen,
er jo rødt som mit brusende blod.

Jeg har set min fader ranke
ryggen op i flagets brus
Jeg har lyttet og hørt hjertet bank
i dets stolte befriende sus.
Jeg har elsket dets farve som lille,
da min mor tog mig op på sit skød
og fortalte mig manende og stille
om en fane så knitrede rød.

Jeg har anet slægters striden
imod fremtids fjærne mål.
Jeg har set trælletoget i tiden
blive mænd bag ved kampfanens bål.
Jeg har set den i blafrende storme, -
jeg har elsket dens flammer i strid,
og bag den så jeg arbejderhænder forme
verden om til en lysende tid.

Det er sliddets slægters fane
over fronten vid og bred.
Den skal ungdommen ildne og mane
den skal knuse hvert grænsernes led.
Den var forrest i fredelig færden
den var forrest i stormklokkens klemte;
den er fanen, der favner hele verden
i dens folder er fremtiden gemt.

*"Ung Flagsang" til DsU's kredsstævne i
København, 1923. I "Ungdoms-Appellen",
1923*

Rejs Jer, Fordømte Her På Jorden (Internationale)

T: Hans Laursen M: Pierre de Geyter

Rejs jer, fordømte her på jorden,
rejs dig, du sultens slavehær!
I rettens krater buldrer torden,
nu er det sidste udbrud nær.
Bryd kun fortids møre mur i stykker,
slaveskare, der er kaldt;
snart verdens grundvold sig forrykker,
fra intet da vi bliver alt!
*/: Vågn til kamp af jer dvale
til den allersidste dyst;
- og Internationale
slår bro fra kyst til kyst. :/*

Ej nogen mægtig gud og kejser
og folkehøvding står os bi.
Nej, selv til kampen vi os rejser,
vor folkeret forlanger vi.
For at knuse tyvene, vi føder,
for at fri vor bundne ånd
vi puste vil til essens gløder
og smede med en senet hånd.
Vågn til kamp...

Ved ofringen til Mammons ære
har guldets konger aldrig haft
et andet mål end det: at tære
på proletarens arbejdskraft.
Denne bande ved vor slid og plage
til en mægtig rigdom kom;
og når vi fordrer den tilbage,
forlanger vi vor ejendom.
Vågn til kamp...

Arbejdere i stad, på landet,
en gang skal verden blive vor.
Den dovne snylter skal forbandet
forjages fra den rige jord.
Mange gribbe på vort blod sig mætter;
lad os jage dem på flugt.
Vor kamp en herlig tid forjætter,
hvor solen altid stråler smukt.
*/: Vågn til kamp af jer dvale,
til den allersidste dyst;
- og Internationale
slår bro fra kyst til kyst. :/*

*Teksten af Hans Laursen er en oversættelse fra
1911 i "Socialdemokraten's" julenummer af
Eugène Pottiers "Opbruddets Sang.*

Desertøren

T: *Tøger Olesen M: Boris Vian*

Til Dem hr. Præsident
Jeg disse ord vil skrive
som måske er naive,
men læs i allefald.

I går jeg fik et brev
med ordre til at stille,
men da jeg ikke ville,
jeg disse linier skrev.
Jeg tænkte ved mig selv,
det er jeg ikke nød til,
for jeg er ikke født til
at slå mennesker ihjel.
Så bliv nu ikke vred,
jeg har da lov at mene,
at krige er geneme,
at verden vil ha' fred.

Det er over min forstand,
at lande skal gøres øde,
at men'sker skal forbløde
og slås til sidste mand,
at der endnu er nogen,
der har så lidt af krig forstå't
trods kvinders sorg og barnegråd,
at de bevarer roen.

Bag fangelejrens hegn
er mænd med sjæl besløvet,
hvis bedste år er røvet,
hvis kære lider sagn.
I morgen før det gryr
forlader jeg mit barndomshjem,
hr. præsident, og det er Dem
og Deres krig, jeg skyr.

Mit ønske det er blodt,
at jeg må gå i verden
og prøve på at lære den,
at vi ku ha det godt.
Lad os bruge det liv vi har,
til at kæmpe med den nød, der gør,
at bro'r vil slås med broder,
gør men'sket til barbar.
Hr. præsident, farvel,
hvis de vil kræve heltmod,
hvis der skal ofres helteblod,
så må de gøre det selv.
En desertør, javel,
men jeg er ikke bange,
og før jeg lar' mig fange,
må De slå mig ihjel.

Skrevet til Algiers frihedskamp

Brødre lad våbene lyne

T: *Oskar Hansen M: Russisk studentersang*

Brødre lad våbene lyne,
slaget, det sidste, er nær.
/:Sejrenes dag er i syne,
brødre for arbejdets hær.:/

Vi, der er kommet fra dybet,
brødre af kval uden mål,
hærdes i kampen mod krybet,
bliver som klinger af stål.

Knyt den bevæbnede næve,
- Brødre, vi kæmper for fred,
lad ej som trusler den svæve,
lad den som lyn flamme ned.

Andre tog magten og æren,
sliddet var levnet til os,
brødre, men arbejderhæren
byder tyrannerne trods.

Op nu! Det melder og maner,
tronerne styrter i grus,
/:under de blodrøde faner,
bygger vi fremtidens hus.:/

Danmarks børn lad sangen klinge
T: Harald Bergstedt M: Ludwig van Beethoven

Danmarks børn lad sangen klinge,
sangen om den hele jord,
om vor slægt engang så ringe,
nu i dag en magt så store.
Engang stod her urskovsgraner,
verden rundt var ulveland,
se, nu står med tusind faner
smukke by'r fra strand til strand

Og nu lyder nye toner
for vort øre, kammerat'-
saml alverdens millioner,
byg den store verdensstat!
Rejs et land, hvor vinden farer
fuld af tusind hamres klang!
Alle strand bytter varer,
alle hænder travlt i gang!

Over gamle grænsepæle,
dér, hvor broderblodet flød,
skal en slægt af unge sjæle
sammen dyrke kort til brød!
hvert et gammelt had begravet,
fredens tegn sat over dør'n...
Fred på jorden - fred på havet -
fred for alle solens børn!

Vi Er DSU'ere

Ska' vi ha' kaffe, wienerbrød og egoisme,
nej, røde faner, øl og socialisme.
Nu ska' det være slut med pessimisme,
visionerne, de er i optimisme.

Vi er DSU'ere
Det er det eneste der duer
Ta' og vær lidt mer bevidst
Vis de andre du er socialist

I Danmark gir' vi socialismen vinger,
osse selvom solen ikke skinner.
Vi holder sammen, både mænd og kvinder,
det borgerlige styre væk vi tvinger
Vi er DSU'ere...

I Danmark er der brug for nye kræfter.
Unge men'sker fyldt med friske safter.
I DSU det nye budskab sælges.
Til Amt, kommune, Folketing vi vælges.
Vi er DSU'ere...

Ungdom Er Ikke De Sløvede Sind
T: Oskar Hansen M: Oskar Gyldmark

Ungdom er ikke de sløvede sind,
ungdom er selve den rensende vind,
kækt op i tiden med stærke ord -
kvalder vort ungdoms kor:
Vi bygger fremtidens Danmark,
sikre fra dag og til dag,
fædrene ryddet os grunden fri,
vi bygger opad i tag efter tag,
ungdom fra agrenes grøde,
ungdom fra bog og fabrikker i by,
vi bygger fremtidens Danmark,
hugger os vej mod det ny.

Dagene kalder på ungdommens tro,
hvis det skal spire, og hvis det skal gro,
tristhed og tunghed har intet værd
på vor erobringsfærd.
Vi bygger fremtidens...

Verden derude er stigen og fald,
her vil vi kende vor kamp og vort kald:
Ungdom på vagt ved den danske strand,
renser sit fædreland:
Vi bygger fremtidens...

Skrevet til DSU's kongres i Odense, 1937.

Danmark For Folket

T: Oskar Hansen M: Oskar Gyldmark

Danmark for folket,
det klinger og gror,
det er de stærke,
de sej - rende ord.
Hver den, der virker med ævne og ånd,
og hver og en, der skaber med den barkedede
hånd,
ver den, der ærligt i arbejdets flid
vil Bygge op den nye dag, den nye folkets tid,
plads for dem alle, plads for alle, der vil
Danmark for folket.

Danmark for folket -
fra hytte og hus,
stærkt skal det stige
som vårvindens sus,
nyne sin snag, hvor maskinerne slår,
og nynne ud, hvor muldens mænd langs agrene
går,
syngende ved disk og ved pult på kontor,
og storme ud til havets mænd langs skibes
kølvandsspør.
Plads for dem alle, plads for alle, der vil
Danmark for folket.

Danmark for folket -
det klinger fra nord,
plads for os alle
ved samfundets bord.
Kamp imod dem, der vil storme og slå
de friheds lyse skanser, som vort folk bygger
på.
Plads for hver tanke, der levende gror,
det er vor stærke tone i det store verdenskor.
Plads for os alle, plads for alle, der vil
Danmark for folket.

Kringsatt av fiender

T: Nordahl Grieg M: Otto Mortensen

Kringsatt av fiender
gå inn i din tid!
Under en blodig storm
vi dig til strid!
Kanskje du spør i angst,
udekket, åpen:
"Hva skal jeg kjempe med,
hva er mitt våpen?"

Her er dit vern mot vold,
her er dit sverd:
troen på livet vårt,

menneskets verd.
For all vår fremtids skyld,
søk det og dyrk det,
dø om du må - men:
øk det og styrk det!

Stilt går granatenes
glidende bånd.
Stans deres drift mot død,
stans dem med ånd!
Krig er forakt for liv.
Fred er å skape.
Kast dine krefter inn:
Døden skal tape!

Elsk og berik med røm
alt stort, som var.
Gå mot det ukjente,
fravrist det svar.
Ubygde kraftverker,
ukjente stjerner -
skap dem, med skånet livs
dristige hjerner.

Edelt er mennesket,
jorden er rik!
Finnes her nød og sult,
skyldes det svik.
Knus det! I livets navn
skal urett falle.
Solskinn og brød og ånd
eies av alle.

Da synker våpene
maktesløst ned!
Skaper vi menskeverd,
skaper vi fred.
Den med høyre arm
bærer en byrde,
dyr og umistelig,
kan ikke myrde.

Dette er løftet vårt
fra bror til bror:
Vi vil bli gode mot
menneskenes jord.
Vi vil ta vare på
skjønnheten, varmen -
som om vi bar et barn
varsomt på armen!

*Fra "Til ungdommen", 1936. Skrevet som en
hyldest til de norske Spaniens-frivillige
studenter.*

Flyv Højt, Vor Sang, På Stærke Vinger

T: A.C. Meyer M: Pierre de Geyter

Flyv højt, vor sang, på stærke vinger
flyv over bondeland og by,
flyv så langt, som livets klokke klinger,
og bring budskab om dagens gry,
meld om håb, hvor forsagte græde, og slå trygt
mellem hjerter bro,
knyt til vor fane held og hælder,
giv dem, som tvivler, klippetetro
/: *Over bjærg, og dal*
skal du flyve i dag,
thi Internationale
går til kamp for folkets sag. :/

Flyv over Danmarks gamle hav
med krigerærens rustne hegn,
lad det lyde ved de faldnes tegn.
Bær dem ud, tidens friske toner
over vaklende vangeled
hvor verden skælver bag kanoner
er du et krav om broder fred.
Over bjærg...

Flyv højt, vor sang, og kald til mød
hvert folk, der på sin fremtid tror,
få de unge hjerter til at gløde
ved det mægtige verdenskor
livets bud skal du os fortælle, -
syng det ind i de tusinde hjem:
De gamle tanker dør af ælde,
men ny og bedre spirer frem!
Over bjærg...

*Omskrivning af Internationale (Rejs Jer,
Fordømte Her På Jorden) skrevet af A.C.
Meyer til kantate ved den internationale
socialistkongres i København 1910.
I digtsamlingen I Fred og Fejde gennem 40
aar, 1924.*

Kursen er lagt

T & M: Jacob Bjerregaard Jørgensen

Danmark for folket
det sådan det ska' være
Vi har fortolket
et samfund der kan bære

DSU – visioner og værdier
DSU – vi tror på det vi siger
Kursen er lagt
og vi er på vagt
for vi vil slås for Lighed og Velfærd

Det samfund vi bygger
vil mange søge at svække
de skal ik' få held til
vort mål at ødelægge

DSU – visioner og værdier...

Vi vil stå værn om
hver en minoritet
For det som vi tror på
er solidaritet

DSU – visioner og værdier...

Når livet gør ondt og
problemerne er størst
Er vi garant for
at mennesket kommer først

DSU – visioner og værdier
DSU – vi tror på det vi siger
Kursen er lagt
og vi er på vagt
for vi vil slås for Lighed og Velfærd
Jah, Kursen er lagt
og vi er på vagt
for vi vil slås for Lighed og Velfærd.

Skrevet til DSU's 34. kongres 2002.

Hvem sidder der bag skærmen

Tekst: Jeppe Aakjær, 1905

Melodi: Carl Nielsen, 1907

Hvem sidder der bag skærmen med klude om sin hånd, med læderlap for øjet og om sin sko et bånd, det er såmænd Jens Vejmand, der af sin sure nød med hamren må forvandle de hårde sten til brød.

Og vågner du en morgen i allerførste gry og hører hamren klinge påny, påny, påny, det er såmænd Jens Vejmand på sine gamle ben, som hugger vilde gnister af morgenvåde sten.

Og ager du til staden bag bondens fede spand, og møder du en olding, hvis øje står i vand, - det er såmænd Jens Vejmand med halm om ben og knæ, der næppe ved at finde mod frosten mer et læ.

Og vender du tilbage i byger og i blæst, mens aftenstjernen skælver af kulde i sydvest, og klingerammerslaget bag vognen ganske nær, - det er såmænd Jens Vejmand, som endnu sidder der.

Så jævned han for andre den vanskelige vej, men da det led mod julen, da sagde armen nej; det var såmænd Jens Vejmand, han tabte ham'ren brat, de bar ham over heden en kold decembernat.

Der står på kirkegården et gammelt frønnet bræt; det hælder slemt til siden, og malingen er slet. Det er såmænd Jens Vejmands. Hans liv var fuldt af sten, men på hans grav - i døden, man gav ham aldrig én.

Hallo Charmør

T & M: Bente Hedegaard

Der var en lille regnorm, der boede i et blomsterbed
Den boede der alene, det var der ikke meget ved
Den længtes nemlig efter kærlighed
Og én som den ku' hviske disse ord - du ved besked:

*Hallo charmør, har vi to ikke set hinanden før?
Hvor var det nu det var? Bekend kulør
Ja, undskyld, jeg spør'*

Men så en skønne dag, hvor ormen sov i fred og ro,
Kom manden - ham med spaden og huggede vor ven i to!
Den vågned' med et spjæt og sa' "ak og ve"
Så så den på sin hale og sa: Næ, der kan man se!

Hallo charmør, har vi to ikke set hinanden før?

Den anden ende vred sig lidt, så sa' den: Du har vistnok jord
I ho'det, men så sa' den blidt - for ved I hvad jeg går og tror
Den længes osse efter kærlighed
Og én som den ku' hviske disse ord - du ved besked

Hallo charmør, har vi to ikke set hinanden før?

Se, enden den er rigtig god, alli'vel er moralen den:
La' vær' at miste hverken ho'det eller halen, men
Hvis du længes efter kærlighed,
Så syng engang denne sang til den du sidder ved:

Hallo charmør, har vi to ikke set hinanden før?